

Евгения и д-ръ Кондовъ (усмихнати, по-
кланятъ се)

Масларски

Дафинке, ами ти какво си направила? Да
вземешъ да ни заключишъ. Ей до сега сме
стояли съ доктора като арестувани.

Евгения

Ахъ, мамо!

Г-жа Масларска

Не може да бжде! Да съмъ заключила?
— Не е вѣрно. Вратата си бѣше отключена.

Масларски

Не, Дафинке. . .

Г-жа Масларска

Мълчи! Бравата се запѣва, не зная ли. .
Ти все ще измислишъ нѣщо.

Масларски

Добре де, добре. Азъ само тѣй. . . Но
вий отъ чифлика идете, нали?

Г-жа Масларска.

Разбира се, отъ тамъ. (Посочва Евгения) Хо-
дихъ да я доведа. Щомъ излѣзохме отъ се-
лото и завалѣ. Дъждъ, дъждъ — щѣхме да
се издавимъ.